

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 13. veljače 2022.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U središtu Evanđelja današnje liturgije su Blaženstva (usp. *Lk 6, 20-23*). Zanimljivo je primijetiti da ih Isus, unatoč tome što je okružen velikim mnoštvom, navješćuje podižući oči „prema učenicima“ (r. 20). Govori učenicima. Blaženstva, naime, definiraju identitet Isusovog učenika, mogu zvučati čudno. Ona mogu zvučati čudno, gotovo neshvatljivo onome tko nije učenik. Dočim, ako se zapitamo kakav je Isusov učenik, odgovor su upravo blaženstva. Vidimo prvo, koje je temelj svih ostalih: „Blago vama, siromasi: vaše je kraljevstvo Božje“ (r. 20). *Blago vama, siromasi*. Dvije stvari Isus kaže o svojim: da su blaženi i siromašni; štoviše, da su blaženi zato što su siromašni.

U kojem smislu? U smislu da Isusov učenik ne nalazi svoju radost u novcu, moći ili drugim materijalnim dobrima, nego u darovima koje svakodnevno prima od Boga, a to su život, stvoreni svijet, braća i sestre i drugo. To su darovi života. Pa i dobra koja posjeduje, sretan je kad ih dijeli s drugima, jer živi u Božjoj logici. A koja je to Božja logika? Besplatnost. Učenik je naučio živjeti u besplatnosti. To siromaštvo je ujedno stav prema smislu života, zato što Isusov učenik ne misli da ga posjeduje, da već sve zna, već zna da mora učiti svakog dana. I to je jedno siromaštvo: svijest da mora učiti svaki dan. Isusov učenik, zato što ima taj stav, je ponizna, otvorena osoba, oslobođena predrasudâ i krutostî.

U Evanđelju prošle nedjelje bio je lijep primjer: Šimun Petar, vješti ribolovac, prihvaća Isusov poziv baciti mreže u neuobičajeno vrijeme za ribolov; a zatim, pun čuđenja čudesnim ulovom, ostavlja barku i sva svoja dobra kako bi slijedio Gospodina. Petar pokazuje kako je poslušan ostavljajući sve i tako postaje učenik. S druge strane, onaj tko je previše vezan uz vlastite ideje i sigurnosti teško istinski slijedi Isusa. Slijedi ga pomalo, samo u stvarima u kojima „ja se slaže s njim i On se

slaže sa mnom“, ali izvan toga – ništa. A to nije učenik. I tako upada u tugu. Postaje tužan jer mu se računi ne slažu, jer stvarnost izmiče njegovim razumskim okvirima i on postaje nezadovoljan. Učenik pak zna preispitivati samoga sebe, zna ponizno tražiti Boga svaki dan, a to mu omogućuje da se udubi u stvarnost, shvaćajući njezino bogatstvo i složenost.

Drugim riječima, učenik prihvaća *paradoks blaženstava* koja izjavljuju da je blažen, odnosno sretan, onaj koji je siromašan, kome puno toga nedostaje i to prepoznaje. Ljudski gledano, skloni smo drugačije razmišljati: sretni su oni koji su bogati, oni koji su puni dobara, oni kojima se plješće i mnogi im zavide, koji imaju sve sigurnosti. Ali tako razmišlja svijet, to nije duh blaženstava. Isus, naprotiv, svjetovni uspjeh proglašava neuspjehom, jer počiva na sebičnosti koja nadimlje, a zatim ostavlja prazninu u srcu. Suočen s paradoksom blaženstava, učenik upada u krizu, svjestan da nije Bog taj koji mora ući u našu logiku, nego mi moramo ući u njegovu. Za to je potreban dug put koji je ponekad zamoran, ali uvijek praćen radošću. Zato što je Isusov učenik radostan radošću koja dolazi od Gospodina. Jer, sjetimo se, prve Isusove riječ: *blaženi*, otud imenica blaženstva. To je sinonim za biti Isusov učenik. Oslobađajući nas od ropstva sebičnosti, Gospodin raskida okove naše zatvorenosti, mekša naše grudi kamene i otkriva nam istinsku sreću, koja se često nalazi tamo gdje ni ne mislimo. On je taj koji vodi naš život, ne mi, s našim preduvjerenjima i našim zahtjevima. Učenik, na posljetku, je onaj koji pušta da ga Isus vodi, koji otvara srce Isusu, sluša ga i slijedi njegov put.

Možemo se, dakle, zapitati: imam li ja – svaki od nas – raspoloživost učenika? Ili se ponašam kruto kao netko tko se osjeća zadovoljan, kome je dobro, tko je ostvaren? Dopuštam li da me „iznutra kopka“ paradoks blaženstava ili ostajem unutar mjerila svojih ideja? I na kraju, osim naporâ i teškoćâ, osjećam li radost nasljedovanja Isusa? To je istaknuta osobina učenika: radost srca. Ne zaboravimo to: radost srca. To je kamen kušnje da se ispita je li neka osoba učenik: ima li radost srca? Imam li ja radost u srcu? To je ključno.

Neka nam Djevica Marija, Gospodinova učenica, pomogne živjeti kao otvoreni i radosni učenici.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

vijesti koje stižu iz Ukrajine izazivaju veliku zabrinutost. Povjeravam zagovoru Djevice Marija i savjesti odgovornih ljudi u politici da se ulože svi naponi oko mira. Pomolimo se u tišini.

Srdačno pozdravljam sve vas Rimljane i hodočasnike iz Italije i raznih zemalja.

Posebno pozdravljam vjernike iz Funchala i Estreito de Câmara de Lobosa, na otoku Madeiri, u

Portugalu; kao i vjernike iz Perugie i Catanzara.

Želim svima ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja.